

להמשך, דהמשנ"ב (ס"ק ב) מביא 'המושcia'?
תשובה: אמור.

לא יכול דבר הטעון ברכה ראשונה בסעודת שלישית משחשייה (סימן רצט סעיף א) כד. אם נמשכה סעודת שלישית עד הלילה, האם מותר להתחילה לאכול או לשותות דבר שצryan ברכה ראשונה [כגון ליפthan וככ"] כיון שעומד בסעודת פת, או דילמא דזוקא דבר דין טעון ברכה מותר. ובמשנ"ב (ס"י רצט ס"ק יד) כתוב שמותר לשותות כוס של ברהמ"ז אף שהוא קודם הבדלה כיון דשייך לסעודה, ומשמע דאפילו דבר שטעון ברכה מותר?
תשובה: מותר.

שתית כום של ברהמ"ז בסעודת שלישית (סימן רצט סעיף ד)
כה. המשנ"ב בס"י רצט, יד כתוב שדזוקא מי שנזהר תמיד לברך על הocus יכול לשתוו בשבת לאחר צה"כ, מהוymi שבביתו תמיד מקפיד לזמן על הocus, אבל כשמתארח אצל אחרים לא, האם דין כמו שתמיד נזהר דause"פ שאז אין בידו, אבל מ"מ אין אצל חיוב כ"כ?
תשובה: יש מקום להקל.

כו. אם זימן על הocus בין השימוש, דכתוב המשנ"ב (ס"ק יד) שמותר לשתוו, האם ישגר גם לאשותו מкус של ברכה?
תשובה: מני שמתירין לו.

כז. בעה"ב שמקפיד תמיד לזמן בкус והאורח מזמן בסעודת שלישית אחר צאה"כ, והוא לא יכול לשותו דהוא אינו מקפיד תמיד לזמן על כוס, האם הבעה"ב יתול הocus של הזמן ויברך וישתו?
תשובה: ישתה הocus אחר מעריב והבדלה.

כח. אם אורח זימן על הocus בסעודת שלישית והשאירו להבדלה, האם צריך בעה"ב לכבדו גם בהבדלה שהתחילה במצוה?
תשובה: צריך כום אחר.

כט. מי שנזהר תמיד לזמן על הocus, אם ישתוו בסעודת שלישית בשבת ז' ברכות לאחר צאה"כ, שהרי חלק מהocus אינו של הזימן?
תשובה: י"א שאין לשחות רק אחר הבדלה.